

УДК 378.011.3:159.9-057.86

КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ВНЗ

Вінтюк Ю.В.

Національний університет «Львівська політехніка»

У статті зроблено спробу розробки концепції формування професійної компетентності майбутніх психологів у процесі їхньої фахової підготовки. Здійснено огляд наукових публікацій за темою дослідження; на підставі проведеного огляду з'ясовано складові компоненти і особливості побудови концепцій формування професійної компетентності фахівців у сучасних умовах. Запропоновано концепцію формування професійної компетентності майбутніх психологів під час їхнього навчання у ВНЗ. Зроблено висновки з проведеної роботи і намічено перспективи подальших досліджень у даному напрямку.

Ключові слова: компетентнісний підхід, концепція формування професійної компетентності, складові компоненти, підготовка майбутніх психологів.

Постановка проблеми. Дослідження теоретико-методичних засад формування професійної компетентності майбутніх психологів під час їхньої підготовки у ВНЗ належить до важливих проблем, без вирішення якої неможливо налагодити навчально-виховний процес у сучасних умовах. Це зумовлено дією ряду чинників, передусім, необхідністю реформування вітчизняної системи освіти і наближення її до міжнародних стандартів. Проте подолання наявних невідповідностей потребує вирішення ряду завдань; зокрема, успішність розв'язання вказаної проблеми залежить від якості теоретичних і методологічних засад, обґрунтування стратегії та тактики її здійснення. Відповідно до цього, постає необхідність розробки концепції формування професійної компетентності майбутніх психологів, як системи поглядів, яка виражає певний спосіб пояснення явищ, що розглядаються і яка презентує провідну ідею дослідження та його основні положення.

Проблему, що перебуває в центрі уваги у даній роботі, можна сформулювати таким чином. В умовах ринкової економіки різко зростають вимоги до працівника, передусім до його фахової компетентності, як здатності вирішувати проблеми, конкурентоспроможності, проте традиційна система освіти нездатна забезпечити належний рівень підготовки практичних психологів, у відповідності до запитів сучасної науки і практики. Так, для формування професійної компетентності майбутніх фахових психологів у ВНЗ у сучасних умовах доцільно розробити і впровадити відповідну концепцію, яка передбачає використання у цьому процесі сучасних здобутків педагогічної науки і практики: методологічних підходів, принципів, змісту освіти, її форм, методів, критеріїв оцінки ефективності та ін.

Мета роботи: розробити концепцію формування професійної компетентності майбутніх психологів під час їхнього навчання у ВНЗ.

Завдання дослідження:

- здійснити огляд наукових публікацій за темою дослідження;
- з'ясувати особливості побудови концепцій формування професійної компетентності фахівців у сучасних умовах;
- розробити концепцію формування професійної компетентності майбутніх психологів під час їхнього навчання у ВНЗ;

– зробити висновки з проведеної роботи і намітити перспективи подальших досліджень у даному напрямку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Як вітчизняні, так і зарубіжні науковці у своїх працях розглядають низку питань, пов'язаних із побудовою концепцій формування професійної компетентності майбутніх фахівців у процесі їхнього навчання у ВНЗ [1-8]. Зокрема, М. Д. Ільязова розпочинає побудову такої концепції із розгляду рівнів методологічного аналізу проблеми [3]. Вона вважає, що філософський рівень визначає можливість формування професійної компетентності фахівця в ході освітнього процесу, а також змісту освіти, спрямованого на підготовку студентів у ВНЗ. З одного боку, професійна компетентність – це інтегративна особистісна якість, яка формується і проявляється у професійній діяльності, що передбачає обмеження можливостей її формування в межах іншої – навчальної діяльності. Це висуває певні вимоги до організації освітнього процесу: проектування і моделювання послідовного переходу, трансформації навчальної діяльності у професійну через ряд проміжних стадій (навчальна діяльність – квазіпрофесійна діяльність – навчально-професійна діяльність – професійна діяльність) [3, с. 227]. Далі цією ж вченою послідовно використано:

- системний і цілісний підходи, для встановлення елементного та компонентного складу компетентності випускника ВНЗ;
- діяльнісний підхід – для врахування психологічної структури діяльності всіх суб'єктів освітнього процесу, переведення студента в позицію суб'єкта пізнання, праці, спілкування та ін.;
- процесуально-результативний підхід – для задіяння моніторингових процедур у ході формування професійної компетентності студентів, організації психолого-педагогічного супроводу процесу професіоналізації;
- проблемно-ситуативний підхід – для орієнтації на проектування і створення навчальних професійно орієнтованих ситуацій у ході формування та розвитку професійної компетентності студентів;
- підхід з позицій педагогічних завдань – для визначення ймовірнісних педагогічних явищ, їхнього аналізу, укладання на його основі номенклатури можливих професійних завдань, розробки умов і засобів їхнього вирішення;

– концепція контекстного навчання – для створення педагогічних умов для руху діяльності студента від навчальної до професійної; трансформації навчальної діяльності в професійну з відповідною зміною потреб і мотивів, цілей, дій і вчинків, засобів, предмета та результату; а також для моделювання змісту професійної діяльності фахівців з боку її предметно-технологічних (предметний контекст) і соціальних (соціальний контекст) складових;

– особистісний підхід – для формування професійної компетентності з позиції становлення змістоутворюючих професійних мотивів, цінностей, професійно важливих якостей, професійного мислення, досвіду реалізації компетенції, прояву емоційно-вольової регуляції компетентності залежно від ситуації професійної та особистісної взаємодії тощо;

– полісуб'єктивний (діалогічний) підхід – для визначення взаємовідношення суб'єктів освітнього процесу, побудованих за типом діалогу – сумісної продуктивної діяльності викладача та студентів [3, с. 227-228].

Як відзначає М. Д. Ільязова, саме така послідовність соціально організованих взаємодій між викладачами і студентами утворює рух від зародження спільності сенсів, цілей і способів діяльності до створення єдиного змістового поля; є мотивуючою основою становлення усвідомленої саморегуляції пізнавальної і професійної діяльності суб'єкта. Предметом сумісної продуктивної активності є узагальнені й усвідомлені способи учіння та професійної діяльності, а також норми взаємодії та спілкування. За такої організації навчання стани регуляції власної активності студента розвиваються від первинного, вихідного стану на основі засвоєних з попереднього соціального розвитку норм і способів до стану регуляції власної активності професійними нормами та способами. Основним методичним прийомом переводу студента в позицію фахівця, що розвивається, є професійне позиціонування – стимулювання дій з заняття позицій професіонала навіть стосовно студента першого курсу [3, с. 228].

Натомість С. В. Філатов при побудові аналогічної концепції обмежується використанням системно-діяльнісного, культурологічного та компетентнісного підходів, а також враховує досвід вітчизняної феноменологічно орієнтованої педагогіки [7, с. 94]. Такий погляд також заслуговує уваги, і спонукає до здійснення мінімізації кількості підходів, які слід покласти в основу методології при побудові концепції формування професійної компетентності.

Деяко відмінні підходи до побудови концепції формування професійної компетентності пропонують інші автори. Л. В. Банашко зі співавторами визначають мету формування педагогічної компетентності як забезпечення належної професійної підготовки випускника в умовах ступеневої освіти та його конкурентоздатності на ринку послуг. Вони визначають основні завдання формування професійної компетентності майбутнього педагога [4, с. 1-2]:

– забезпечити задіяння самоорганізації та самоактуалізації;

– забезпечити становлення професійної культури майбутнього спеціаліста;

– активізувати формування ключових компетенцій майбутнього вчителя;

– формувати професійну мобільність студентів;

– організовувати методичну, дидактичну підтримку студентів;

– формувати соціальну активність на основі особистісних якостей і соціальних вмінь.

На думку ряду авторів, концепція формування професійної компетентності майбутніх фахівців повинна включати також систему педагогічних принципів – вихідних теоретичних положень, керівних ідей і основних вимог, що слідує з встановлених наукою закономірностей та реалізуються в цілях, змісті, педагогічних технологіях, діяльності викладачів і студентів. Система принципів формування професійної компетентності визначається [3, с. 229]:

– загальнодидактичними принципами навчання у вищій школі;

– принципами створення ситуацій сумісної продуктивної діяльності;

– принципами контекстного навчання;

– принципами особистісно орієнтованої освіти.

Щодо принципів формування професійної компетентності, Л. В. Банашко зі співавторами називають наступні: гуманізму, демократизації, компетентності, педагогічної творчості, проблемності, реалізму, професійного саморозвитку, орієнтації на особистість, технологічної єдності процесу навчання та використання нових освітніх технологій, діалогізації навчання [4, с. 4]. Вони пропонують модель педагогічної компетентності майбутнього фахівця, яка включає такі складові: професійну, професійно-правову, соціальну, психологічну, комунікативну, конфліктологічну та ін.

Концепція включає також визначення змісту основних понять; дане питання було розглянуто у попередній публікації [1].

М. Д. Ільязова вважає, що структуру компетентності складають її основи: мотиваційна, інструментальна, ціннісно-змістова, індивідуально-психологічна і конативна. Натомість Л. В. Банашко зі співавторами висловлюють думку, що основними структурними елементами фахової компетентності є теоретичні знання, практичні вміння й особистісні якості майбутнього фахівця. Вони також відзначають, що значущість професійної компетентності для фахової діяльності зумовлюється її функціями: професійного самовизначення; професійного самотивування; професійного самонавчання та самовдосконалення; професійної самореалізації; професійної самопрофілактики і самореабілітації [4, с. 2-3]. Враховуючи наведене, розглянемо й інші напрацювання в цьому напрямку.

Для розробки концепції формування професійної компетентності майбутніх фахівців Н. Боярчук використовує метод моделювання [2]. Зокрема, вона відзначає, що головним елементом концептуальної моделі формування професійної компетентності студента є готовність викладача до реалізації компетентнісного підходу на рівні навчальної дисципліни; а функції викладача у компетентнісній парадигмі освіти значно відрізняються: із транслятора інформації він перетворюється в наставника, менеджера-організатора процесу самонавчання, консультанта, навігатора у потоках інформації, дослідника, агента фор-

мування ціннісних орієнтацій студента [2, с. 90]. Обмежений обсяг викладу не дає змогу детально розглянути дану модель, але окремі її компоненти доцільно застосувати у процесі розробки власної концепції.

Стосовно шляхів реалізації концепції формування компетентності майбутніх фахівців у процесі навчання у ВНЗ, Л. В. Банашко зі співавторами вказують наступні [4, с. 6]:

- включення проблематики професійно-педагогічної компетентності до дослідницьких програм та навчальних планів підготовки фахівців;
- корегування й узгодження змісту освіти, навчальних планів і програм для орієнтації на основні компоненти професійної компетентності;
- розробка та впровадження нових курсів, що сприятимуть формуванню фахової компетентності майбутніх фахівців;
- науково-методичне забезпечення підготовки фахівців, з врахуванням основних видів необхідних компетенцій;
- розробка та впровадження нових методик навчання та виховання для формування конкурентоздатності майбутніх фахівців;
- вивчення світового педагогічного досвіду, адаптація кращих прикладів формування педагогічної компетентності й ін.

До оцінки компетентності фахівця необхідно застосовувати комплексний підхід, який передбачає також використання критеріїв якості їхньої підготовки, наприклад [3, с. 230]:

- змістові характеристики діяльності – комплекс внутрішніх спонукань, установок, мотивів поведінки та діяльності, спрямованості інтересів і т. п.;
- рівень і якість результатів, тобто тих реальних досягнень, які були одержані внаслідок діяльності фахівця;
- процесуальні особливості діяльності.

Розроблену систему критеріїв оцінки професійної компетентності фахівців і їхньої конкурентоспроможності запропонувала С. А. Хазова [8]; хоча обмежений обсяг викладу не дає змогу детально розглянути запропоновані положення, окремі компоненти доречно використати у процесі розробки власної концепції.

Основним способом формування професійної компетентності майбутнього фахівця є навчальна професійно орієнтована ситуація, яка розгортається в ході рішення завдання, проблеми. Причому для формування різних компонентів професійної компетентності використовуються інші педагогічні ситуації [3, с. 231-232]; проте розгляд даного питання не дозволяє здійснити обмежений обсяг публікації.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на те, що в публікаціях різних авторів наявні достатньо розроблені та належним чином обґрунтовані концепції формування професійної компетентності фахівців різного профілю, концепції формування професійної компетентності майбутніх практичних психологів у сучасних умовах не виявлено, що й спонукає до проведення самостійного дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Враховуючи результати здійсненого огляду наукових публікацій на дану тему, шляхом відбору доцільних компонентів і зведення їхньої

кількості до необхідного та достатнього мінімуму, побудовано концепцію формування професійної компетентності фахових психологів, яку можна окреслити наступним чином.

При формуванні професійної компетентності майбутніх психологів у процесі їхньої підготовки у ВНЗ потрібно орієнтуватися на загальні методологічні підходи до формування особистості. Методологічну основу даної концепції склали наступні підходи:

- системний підхід (А. Н. Авер'янов, П. К. Анохін, І. В. Блауберг, В. Н. Садовський, Ю. П. Сокольников, Е. Г. Юдій та ін.);
- особистісний підхід (Г. А. Балл, В. В. Рибалка, Б. Ф. Федоришин та ін.);
- діяльнісний підхід (Л. С. Виготський, П. Я. Гальперін, В. В. Давидов, А. В. Запорожець, А. Н. Леонтьєв, С. Л. Рубінштейн, Д. Б. Ельконін та ін.);
- аксіологічний підхід (А. Г. Асмолов, М. С. Каган, І. А. Колесникова, Е. Н. Шиянов та ін.);
- компетентнісний підхід (В. І. Байденко, Ю. В. Варданян, Е. Ф. Зеєр, І. А. Зимняя, В. В. Краєвський, І. Ф. Лернер, А. В. Хуторський та ін.).

У межах системного підходу передбачено здійснити розгляд і дослідження формування професійної компетентності майбутніх психологів у процесі навчання у ВНЗ як цілісної системи, виділення її структурних і функціональних компонентів, встановлення інтегративних зв'язків між окремими компонентами, а також встановити зовнішні та внутрішні системоутворюючі чинники та ін.

У межах особистісного підходу передбачено здійснити розгляд особливостей особистісних якостей викладачів, як суб'єктів цілісного педагогічного процесу, дослідити закономірності й умови ефективності навчально-виховних впливів; здійснити розгляд особистісних якостей студентів, як суб'єктів процесу навчання та професійного становлення, розглянути умови і чинники, що детермінують процес формування їхньої професійної компетентності і т.д.

У межах діяльнісного підходу передбачено здійснити розгляд професійної компетентності з позицій забезпечення якісного освітнього процесу для створення сприятливих умов формування професійної компетентності майбутніх фахових психологів, а саме: формування в процесі як навчальної, так і практичної діяльності мотивів, цілей професійної діяльності, професійно значущих якостей їхньої особистості, формування компонентів професійної самосвідомості та конкурентоспроможності тощо.

У межах аксіологічного підходу передбачено здійснити розгляд як особистісних, зокрема, моральних цінностей студентів, що детермінують їхню діяльність та поведінку в повсякденних ситуаціях, обумовлюють вчинки у нестандартних проявах, зокрема, визначають громадську активність студентів; так і процес формування цінностей їхньої майбутньої професійної діяльності за обраним фахом.

У межах компетентнісного підходу передбачено здійснити розгляд особистісних компонентів процесу професіоналізації, формування активної, успішної професійної позиції; здатності вирішувати наявні проблеми, що постають у профе-

сійній діяльності, а також самостійно проводити дослідження, шукати можливості вирішення нетипових завдань; готовності до подальшого професійного зростання, орієнтації на подальший професійний ріст, побудову кар'єри, що передбачає подальше навчання, саморозвиток і самовдосконалення.

До методологічних засад концепції професійної підготовки студентів включено також ряд психолого-педагогічних принципів, серед яких найважливішими є принципи гуманізації освіти (Г. О. Балл), духовності професіонала (Е. О. Помиткін), психологізації навчально-виховного процесу (Д. Ф. Крюкова, П. С. Перепелиця, Е. О. Помиткін, В. В. Рибалка), особистісного підходу (В. В. Рибалка), єдності соціалізації та індивідуалізації в процесі розвитку особистості (В. І. Гордієнко, В. В. Рибалка), суспільно-особистісного прагматизму та партнерства (Н. А. Побірченко) та деякі інші. Далі наводиться коротка характеристика основних методологічних принципів.

Важливою передумовою здійснення професійної підготовки є психологізація та профілізація навчального процесу в закладах системи освіти. Психологізацію доцільно здійснювати у формі залучення здобутків теоретичної та практичної психології у зміст, форми та методи педагогічної діяльності. Цей принцип передбачає запровадження викладання психології у навчальних закладах, а також впровадження відповідних спецкурсів, які б сприяли розвитку особистості тих, хто навчається, у професійному плані. Щодо підготовки фахових психологів, передбачено надання їхній професійній підготовці особистісного сенсу. Гуманізація професійної підготовки передбачає надання переваги особистісному началу над вузькопрофесійним. Цей підхід вимагає розглядати професійну підготовку крізь призму розвитку особистості – як істотний аспект педагогічного сприяння йому. При здійсненні професійної підготовки необхідно враховувати ціннісно-мотиваційну домінанту особистості, яка визначає її професійну спрямованість. Гуманітична орієнтація не ставить під сумнів значення професійних знань, умінь і навичок, але, поперше, наголошується на їхній ролі як засобів, інструментів реалізації спрямованості особистості; по-друге – у цій інструментальній ролі знання, вміння і навички доповнюються стратегіями творчої діяльності, а також вольовими якостями, потрібними для подолання труднощів, що постають на шляху до зазначеної реалізації; по-третє, у системі засобів, про які йдеться, підвищується питома вага тих, які забезпечують професійне і особистісне самовдосконалення [5, с. 44-46]. Відтак стає дедалі актуальнішою проблема особистісного розвитку майбутнього професіонала, вдосконалення підходів до її вирішення.

Щодо критеріїв оцінки результату формування професійної компетентності майбутніх фахових психологів, варто відзначити наступне. З огляду на те, що студенти ВНЗ ще не є повноцінними суб'єктами ринку праці, зовнішні критерії необхідно адаптувати для потреб освітньої практики. Залежно від того, чи суміщають студенти навчання з професійною діяльністю, їх відповідність цим критеріям може визначатися наступним чином [8]:

– у студентів, які накопичили у процесі навчання практичний професійний досвід – за характеристиками їхнього реального професійного досвіду (поведінки, спілкування, змісту і результатам реальної діяльності);

– у студентів, які не суміщають навчання з роботою за спеціальністю – за значимим у контексті зовнішніх критеріїв характеристикам, які проявляються в період професійної практики.

При цьому узагальнена оцінка за кожним зовнішнім критерієм може здійснюватися за наступними параметрами:

– знання того, які характеристики особистості, поведінки, діяльності необхідні для відповідності критерію і чому;

– усвідомлене, внутрішньо детерміноване прагнення відповідати цим характеристикам, психологічна готовність до їх демонстрації;

– прояв необхідних характеристик у навчально-практичних або реальних ситуаціях соціальної та професійної діяльності.

Внутрішні критерії, які характеризують інтегрованість структурних компонентів професійної компетентності, (що свідчить про їх системну єдність, котра дозволяє сформуватися якості вищого порядку, ніж кожен компонент окремо) – потребують окремого розгляду.

Зміст основних понять було розкрито в попередній публікації, а саме: компетенція, компетентність, професійна компетентність, професійна компетентність психолога [1, с. 42-43].

Вирішення поставленої проблеми, з застосуванням запропонованої концепції, передбачено досягнути шляхом:

– включення проблематики фахової компетентності до навчальних програм підготовки майбутніх психологів;

– корегування й узгодження змісту освіти, навчальних програм у напрямку орієнтації на основні складові професійної компетентності;

– розробки та застосування нових методик навчання й виховання для формування конкурентоздатності майбутніх психологів;

– розробки та впровадження необхідних критеріїв оцінки якості підготовки майбутніх фахових психологів;

– науково-методичного забезпечення підготовки фахових психологів, з врахуванням основних видів компетенцій;

– налагодження співпраці із ВНЗ за кордоном, вивчення світового педагогічного досвіду, адаптації кращих способів і методів формування професійної компетентності психологів й ін.

Розроблену концепцію передбачено впровадити у процес підготовки майбутніх фахових психологів у ВНЗ.

Проведене дослідження дає підстави зробити наступні висновки.

1. Здійснений огляд наукових публікацій за темою дослідження дозволив встановити, що в публікаціях різних авторів наявні достатньо розроблені та належним чином обґрунтовані концепції формування професійної компетентності фахівців різного профілю.

2. У ході дослідження підходів різних авторів виявлено як особливості побудови концепцій формування професійної компетентності фахівців у сучасних умовах, так і окремі компоненти,

необхідні для їхньої побудови; а також наведено необхідне обґрунтування доцільності їхнього застосування.

3. Розроблена в результаті проведеного власного дослідження концепція формування професійної компетентності майбутніх психологів

відповідає сучасним вимогам і після апробації та необхідного допрацювання може бути впроваджена у навчально-виховний процес.

Окремі компоненти запропонованої концепції передбачено детальніше розглянути у наступних публікаціях.

Список літератури:

1. Вiнтюк Ю. В. Професiйна компетентнiсть майбутнiх психологiв: сутнiсть i можливостi формування / Ю. В. Вiнтюк // Педагогiка i психологiя професiйної освiти. – 2016. – № 4. – С. 36-47.
2. Боярчук Н. Модель формування професійної компетентності майбутніх економістів / Н. Боярчук // Педагогічні науки. – 2013. – № 1(57). – С. 85-95.
3. Ильязова М. Д. Концепция формирования профессиональной компетентности студентов-социологов // Вестник АГТУ. – 2008. – № 4(45). – С. 227-232.
4. Банашко Л. В. Концепція педагогічної компетентності майбутніх учителів у системі ступеневої підготовки спеціалістів початкової ланки освіти / Л. В. Банашко, О. М. Севастьянова, Б. С. Кришук, С. І. Тафінцева. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kgpa.km.ua/?q=node/233>
5. Психологія особистісно-орієнтованої професійної підготовки учнівської молоді: Науково-метод. посібник / За ред. В. В. Рибалки. – К.; Тернопіль: Підручники і посібники, 2002. – 388 с.
6. Стрельников В. Ю. Концепція проектування професійно орієнтованої дидактичної системи підготовки фахівців на засадах Болонського процесу / В. Ю. Стельніков // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2005. – № 3. – С. 18-30.
7. Филатов С. В. Концепция формирования профессиональной компетентности бакалавра в техническом университете / С. В. Филатов. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cyberleninka.ru/article/n/kontseptsiya-formirovaniya-professionalnoy-kompetentnosti-bakalavra-v-tehnicheskoy-universitete>
8. Хазова С. А. Критерии развития конкурентоспособности личности / С. А. Хазова. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cyberleninka.ru/article/n/kriterii-razvitiya-konkurentosposobnosti-lichnosti>

Винтук Ю.В.

Национальный университет «Львовская политехника»

КОНЦЕПЦИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ ПСИХОЛОГОВ В ВУЗАХ

Аннотация

В статье сделана попытка разработки концепции формирования профессиональной компетентности будущих психологов в процессе ихней профессиональной подготовки. Осуществлен обзор научных публикаций по теме исследования; на основании осуществленного обзора выяснены составляющие компоненты и особенности построения концепций формирования профессиональной компетентности специалистов в современных условиях. Предложена концепция формирования профессиональной компетентности будущих психологов во время ихнего обучения в ВУЗ-ах. Сделаны выводы из проделанной работы и намечены перспективы дальнейших исследований в данном направлении.

Ключевые слова: компетентностный подход, концепция формирования профессиональной компетентности, составляющие компоненты, подготовка будущих психологов.

Vintyuk Yu.V.

National University «Lviv Polytechnic»

CONCEPT OF FORMATION OF THE FUTURE PSYCHOLOGISTS' PROFESSIONAL COMPETENCE AT THE UNIVERSITIES

Summary

The article attempts at elaboration the future psychologists' professional competence concept formation in the course of their profile training. A review of scientific publications on research is made; on the basis of this review the constituent components and features of formation of professional competence of experts in the modern conditions were found out. The concept of formation of professional competence of psychologists during their studies at university was suggested. The conclusions of the work done were made and prospects for further research in this direction were outlined.

Keywords: competence approach, the concept of formation of professional competence, component parts, preparation of future psychologists.